

JAKA TO ULICA ?

W nazwach ulic i placów, zwłaszcza tych starych, zapisana jest historia miasta i kraju. W dawnej Warszawie nazwy te często związane były z ważnymi budynkami, ukształtowaniem terenu, ludźmi, którzy przy nich mieszkali lub pracowali czy miejscami, do których drogi prowadziły.

Niektóre ulice nazywane są imionami zasłużonych ludzi.

Należy odgadnąć nazwy co najmniej 5 ulic, spośród 10 zamieszczonych tu opisów. Odpowiedź może zawierać dodatkowe informacje, co daje szansę na wyższą liczbę punktów.

Punktacja: 1 - 3.

Pytanie wspólne dla wszystkich opisów: JAKA TO ULICA ?

ULICA 1.

Początki tej ulicy sięgają XVII wieku. Pierwotnie była częścią traktu wybiegającego ze Starej Warszawy na południowy-zachód przez Grzybów i Rakowiec do Krakowa.

Ulica została uregulowana i nazwana około 1770 roku, a nazwa jej pochodzi od faktu, że droga biegła po grobli między podmokłymi terenami; była to jedyna utwardzona droga przez tę okolicę. W II poł. XIX wieku została wybrukowana, a później ściśle zabudowana kamienicami, które wyparły dawną, głównie drewnianą zabudowę. 1 grudnia 1881 r. pojechał nią pierwszy konny tramwaj.

W okresie PRL na pamiątkę pierwszego posiedzenia Krajowej Rady Narodowej (1943/1944) w kamienicy pod numerem 22, zmieniono nazwę ulicy na KRN. Historyczną nazwę dla całej ulicy przywrócono w grudniu 1990 roku.

Ulica położona jest w Śródmieściu i na Woli, biegnie odcinkami od pl. Grzybowskiego do Al. Jana Pawła II, następnie od Prostej do Złotej i wreszcie od zbiegu z Żelazną i Złotą do skrzyżowania z Miedzianą i Srebrną.

ULICA 2.

Ulica powstała pod koniec XVIII wieku, częściowo w miejscu dawnego Pola Elekcyjnego, biegła od drogi wolskiej w kierunku Powązek. W 1903 r. uruchomiono tu remizę tramwajową, która istnieje do dzisiaj. Wraz z rozwojem Cmentarza Powązkowskiego północna część ulicy oddzieliła się, stając się zaczątkiem ul. Ostroroga, a ona sama ustabilizowała się na odcinku od ul. Siedmiogrodzkiej do ul. Sołtyka.

W okresie międzywojennym ulica zaczęła się coraz gęściej zabudowywać kamienicami oraz niewielkimi zakładami przemysłowymi, a w 1931 r. uruchomiono wzdłuż niej linię tramwajową do pętli Wawrzyszewska. Nazwa ulicy upamiętnia licznych tu kiedyś rzemieślników (zajmujących się rozdrabnianiem różnych surowców) pracujących w charakterystycznych budowlach, które stały jeszcze na początku XX w.

ULICA 3.

To niewielka uliczka położona w Śródmieściu Północnym oraz na Mirowie. Biegnie od Sosnowej do Miedzianej.

Pierwotnie była to droga narolna pomiędzy włókami szpitala św. Ducha i rolę Wessłów. Wytyczona została około 1767 r., a swoją urzędową nazwę uzyskała w 1770 roku w nawiązaniu do otaczających ją pól i łąk lub pobliskiego targu sianem. Jedynymi zabudowaniami były nieliczne drewniane domostwa, dwa domy murowane oraz cegielnia. Znacznie więcej było tu ogrodów. W początkach XIX w. przedłużono ją na zachód do Żelaznej, później do Towarowej, a następnie do Kolejowej.

W połowie XX w. część ulicy zlikwidowano w związku z budową Pałacu Kultury i Nauki. Na tyłach posesji pod numerem 55 zachowały się jedne z nielicznych fragmentów murów getta warszawskiego.

ULICA 4.

Ulica położona w Śródmieściu i na Woli, biegnie od Andersa do Okopowej. W XVIII wieku obszar otaczający tę ulicę, położony na zapleczu Niskiej, był bardzo podmokły, wypełniony większymi i mniejszymi stawami oraz licznymi rozlewiskami przepływającej w pobliżu rzeczki Drny. Droga istniała tutaj już około 1770 r., a w 1784 r. poświadczono jej obecną nazwę. Działał tu drobny przemysł, a w końcu XIX w. wybudowano liczne bocznicę kolejowe, odchodzące od linii kolei obwodowej. Zniknęły też wszystkie znajdujące się tu wcześniej glinianki i stawy.

W okresie międzywojennym była tu rozległa stacja przeładunkowa z ustawionymi wzdłuż długimi barakami magazynowymi, należącymi do Miejskich Zakładów Zaopatrywania Warszawy. Obok znajdowały się również magazyny żywnościowe. Ulica była ściśle zabudowana kamienicami, przy których mieściły się niewielkie fabryczki, a także noclegownia dla bezdomnych i żydowska szkoła rzemieślnicza.

W latach 1942–1943 z terenu dawnego placu przeładunkowego Niemcy wywieźli ponad 300 tysięcy Żydów z warszawskiego getta.

ULICA 5.

Biegnie od ul. Żelaznej do ul. Sokołowskiej. Pierwotnie była drogą narolną między terenami Starej Warszawy oraz siostr brygidek z Nowolipia. Oficjalną nazwę, związaną z uprawianym tam zbożem, uzyskała w 1770 r. W XVIII wieku stało przy niej tylko dziewięć domów, a w początkach wieku XX, po rozparcelowaniu działek, zaczęto budować wzdłuż niej biedne kamienice.

Podczas powstania warszawskiego 1944 r. toczyły się tutaj ciężkie walki i ulica została uwieczniona w tekście znanej powstańczej piosenki.

W latach 90. XX wieku zabudowano teren dawnego, znanego w Warszawie, dworca autobusowego.

ULICA 6.

Ta ulica powstała w XIX wieku. Przez długie lata nie liczyła się zbyt, jednak gdy rozbudowano rejony Moczydło i Koło, ulica zyskała na znaczeniu. W 1935 r. Bank Gospodarstwa Krajowego postawił w pobliżu domy wystawy mieszkaniowej, które potem sprzedawano. Wzdłuż ulicy powstały też budynki Towarzystwa Osiedli Robotniczych.

Ulica, biegnąca od Młynarskiej do Księcia Janusza, ożywa w soboty i niedziele podczas targu antyków i staroci. Zjeżdżają się wtedy handlarze z całej Polski.

W czasach Królestwa Polskiego była to droga polna na dalekim przedmieściu i prowadziła do baraków obozu artylerii pieszej, tzw. Obozu Powązkowskiego.

ULICA 7.

Ulica na Czystem, biegnie od ul. J. Bema do ul. Płockiej, na tyłach byłego stadionu „Sarmata”.

Nosi imię żony znanego bankiera, społecznika i filantropa. Patronka ulicy, wspólnie z mężem Hipolitem, w końcu XIX w. założyła Fundację Tanich Mieszkań, której motto brzmiało:

„Bez mieszkania nie ma rodziny, bez rodziny nie ma moralności,
bez moralności nie ma człowieka, bez człowieka nie ma Ojczyzny”.

Małżeństwo, bardzo postępowe, zasłużyło się dla środowiska robotniczego na Woli, wprowadziło nowe standardy w budownictwie mieszkaniowym.

ULICA 8.

Ulica jego imienia znajduje się na Ulrychowie, między Okocimską a Jana Olbrachta.

Był działaczem społecznym i samorządowym na Woli. W latach 1905-1915 piastował funkcję wójta gminy Czyste, a w 1915 roku został sędzią Sądu Obywatelskiego. Należał do Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w gminie Czyste. Był współorganizatorem i pierwszym prezesem Towarzystwa Przyjaciół Woli (1916 r.), w którym aktywnie działała także jego żona.

Przy tej ulicy pod numerem 5 znajduje się kościół pw. Dobrego Pasterza.

ULICA 9.

Na terenie Mirowa, od Żelaznej do Ciepłej, biegnie ulica, którą nazwano imieniem żydowskiego prawnika, poety, nowelisty i dramaturga, klasyka literatury jidysz w Polsce.

W utworach satyrycznych i publicystycznych podejmował problemy społeczne, spletał nowoczesną myśl europejską z żydowską tradycją i polskim folklorem. Tworzył realistyczne opowiadania oraz nowele poświęcone życiu żydowskiego proletariatu i biedoty wiejskiej.

Przy tej ulicy, noszącej wówczas nazwę Ceglana, znajdowało się od początków XIX w. do lat 30 XX w. Gospodarstwo Ogrodnicze Ulrychów. Do niedawna stał przy niej budynek Mennicy Polskiej.

ULICA 10.

Ulica na Kole ma za patrona księdza prałata, pioniera w organizacji parafii i budowy kościołów w okresie międzywojennym. W latach 1938-1963 wybudował, przy pomocy wiernych, kościół w parafii św. Józefa przy ul. Deotymy, którego był pierwszym proboszczem. Podczas II wojny światowej był aktywnym działaczem Caritasu, prowadził na plebanii tajne nauczanie, organizował punkty pomocy dla najbardziej potrzebujących rodzin.

Ulica biegnie od ul. Czorsztyńskiej i dochodzi do ul. Deotymy, prawie naprzeciw kościoła św. Józefa (który wyróżnia się tym, że jest cały czas otwarty).

.....
Odpowiedzi należy udzielić na przygotowanym formularzu.

W przypadku obszerniejszych wypowiedzi należy zamieścić je na dodatkowej kartce.

Prosimy nie pisać na odwrocie formularza.

Osoba, która nie będzie korzystać z gotowego formularza, powinna podać wszystkie wymagane informacje (imię i nazwisko, grupa wiekowa, adres e-mail, numer telefonu, dzielnica zamieszkania).

Podanie danych osobowych jest dobrowolne, ale niezbędne dla realizacji konkursu.

Organizatorzy zobowiązują się wykorzystać dane uczestników wyłącznie w celu przeprowadzenia Konkursu.